

Sygn. akt VII Ka 1303/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Grzegorz Gładkojć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Waśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r.

sprawy B. K., syna J. i I. z domu S., ur. (...) w L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt II K 298/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie przekazuje.

Sygn. akt VII Ka 1303/15

UZASADNIENIE

B. K. został oskarżony o to, że w dniu 17 lipca 2015r., w ruchu lądowym, na drodze W. - K. oraz w K. na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki V. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I - 1,22 mg/l, II - 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w wyrokiem z dnia 2015 r. w sprawie sygn. akt

I oskarżonego B. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat,

III na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,

IV na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres zatrzymania w dniu 08.09.2015r, co równoważne jest 2(dwóm) stawkom dziennym grzywny i w tym zakresie karę grzywny uznaje za wykonaną,

V na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres **2 (dwóch) lat**,

VI na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył okres zatrzymania prawą jazdy od dnia 17.07.2015r.,

VII na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego B. K. w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaskarżył prokurator i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 335 §1 kpk w zw. z art. 343 §7 kpk poprzez uwzględnienie przez Sąd I instancji wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za popełnienie przestępstwa z art. 178a §1 kk oraz wydania wyroku zgodnego z tym wnioskiem, skutkującego naruszeniem przepisu prawa materialnego - art. 42§2 kk - poprzez orzeczenie obligatoryjnego wobec sprawcy przestępstwa z art. 178a §1 kk, środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, na okres 2 lat, w sytuacji w której środek karny opisany powyżej orzekany jest na okres nie krótszy, niż 3 lata.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelację prokuratora jest zasadna w takim zakresie w jakim podniesione w niej okoliczności nakazują uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania albowiem jest ono rażąco niesprawiedliwe.

Przede wszystkim wskazać należy, iż Sąd Rejonowy wyrok wydał z obrazą przepisów prawa procesowego tj. art. 343 kpk. Podkreślić należy, że kodeks postępowania karnego w art. 335 kpk wprowadził instytucję tzw. dobrowolnego poddania się karze przez oskarżonego. Powyższa instytucja jest to swego rodzaju układ (umowa procesowa) między prokuratorem a podejrzanym, która zawiera w sobie zobowiązanie prokuratora (**w tym wypadku błędnego**) do wysunięcia określonej propozycji co do wymiaru kary oraz zobowiązanie podejrzanego do dobrowolnego poddania się karze. Sąd nie może zatem orzec w inny sposób niż uzgodniony przez strony. Tym samym uwzględniając wniosek, sąd skazuje oskarżonego, **a uznając, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach określonych w art.343§7 kpk.**

Jak wynika z akt niniejszej sprawy oskarżony K. K. wniósł o dobrowolne poddanie się karze oraz zaproponował jego warunki (k.30, t. I), na które organ procesowy wyraził zgodę, dołączając do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego – k.2-3, t. II. Zauważyć jednakże należy, że w stosunku do oskarżonego błędnie wnoszono o orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, gdy tymczasem **minimalny okres tego zakazu** od 18 maja 2015 r. **wynosi 3 lata** a czyn był popełniony po tej dacie tj.17 lipca 2015 r.

W posiedzeniu wyznaczonym na dzień 4 listopada 2015 r. uczestniczył jedynie prokurator i w sytuacji gdy nie doszło do uzgodnionej z oskarżonym korekty wniosku, Sąd Rejonowy winien skierować procedować w oparciu o dyspozycje art.342§7 kpk.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania – art.437§2 kpk, art.438pkt.2 kpk w zw. z **art.440 kpk** albowiem jest ono rażąco niesprawiedliwe.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd I instancji winien procedować z uwzględnieniem poczynionych uwag co pozwoli na wydanie trafnego orzeczenia w sprawie.